

1999. február 1., vasárnap

Tóth Bélaé volt az első mondat: „Óh, mennyi torta! A galamb a gyengém”

Ahűség díja

Amikor gyvenhárom éve felgördült a függöny a Csiky Gergely inházban, Tóth Béla már a társulat tagja volt. Thália kősvári templomát azóta sem hagyta el. Itt él, naponta iszik egy üveg sört a büfében és biciklivel jár. Ő a líkls színész. A hűséget nagyra tartja, olyanira, gy egy alapítványt is tett ennek honorálására. A sművészt a hűségről kérdeztük.

- Amikor t éve megkaptam a Kaposv. Városért kitüntetést, meglódtam: arra gondoltam, hly ha engem ilyen sok év utáis számon tart a város, azt lahogy meg kell köszönnöi. Meg aztán bántott, hogy Komor-gyűrűhöz jár egy össz, de semmi nem marad utái. Tettem egy alapítványt, át a megyei önkormányza támogatott.

- Miért jtos honorálni a hűséget?

- Mert a ai napig úgy érzem, engem megbecsülnek. A hűségnek jatsősége van: aki hosszú időtát jó munkával bizonyít, hit és kedvvel tesz valamit a szházért, azt el kell ismerniell, hogy ez érték legyen.

- Tóth Béla alapító tagja a kaposvári szháznak.

- 1955. júber 15-én a

Szép juhásznében egy újságírórt játszottam. A színházban én mondtam ki az első mondatot.

- Mi volt az?

- Óh, mennyi torta! A galamb a gyengém.

- Azért ez sok idő, megszakítás nélkül...

- Nekem nem tűnik soknak, legfeljebb ha húsznak.

- ... időközben nem érte csábítás?

- De. Amikor a Ruttkayval elment egy csapat, kicsit árvának éreztem magam, mert nagyon jóban voltunk. Történt egy levélváltás, mondták, hogy menjek Miskolcra. Meghallotta az akkori igazgatóm, és ráígért. Belegondoltam, engem itt az életben sosem bántottak, akkor minek is mennek?

- Hányan vannak, akiknek

legalább 10 éves a társulati tagságuk, és így az alapítvány díjára esélyesek?

- Legalább húszan. Örülök, hogy elsőként Molnár Pirokkaé lett a díj, aki egykor a Komor-gyűrűt is elsőként kapta meg. Az alapítvány nyitott, minden színházbarát támogathatja. A kuratórium elnöke Babarczy László igazgató, tagjai Eörsi István drámaíró dramaturg és Gyuricsán Zsuzsa gazdasági munkatárs.

- Voltak bukásai? Volt mélyponton, vagy csak sikerei voltak?

- Voltam bizony, 1990-ben, amikor megkaptam a színházi találkozó legjobb epizód szereplő díját, különdíjat a veszprémi tévéfesztiválon, és itt másod-szereposztásban sem játszhattam el. Az élet álom című előadás apaszerepét, ami a Bánffyval volt lektetőzve. Krízist éltem át, de túljutottam rajta. Azóta nincs semmi gondom, ráadásul nyugdíjba is mentem.

- Hogy szolgál az egészsége, mert a színpadon még mindig fiatalos.

Tóth Béla: Amikor Ruttkayval elment egy csapat, kicsit árvának éreztem magam

FOTÓ: TÖRÖK ANETT

- Hála Istennek, nincs különösebb gondom. Játsszom A tanítónő és a Kokainfutár című stúdióelőadásokban, próbálok ugyanitt a Walpurgis-éjt, és beugrottam a Körvadászat egy kis szerepére.

- A 43 évnél melyik a legkedvesebb szerepe?

- A Kihallgatás. Közel 100-szor ment. Két jelentős díjat is kaptam érte.

- Nem bánja, hogy nem próbálta ki magát más társulatban?

- Egyáltalán nem bánom.

- Az országos hírnév, ismertség sosem vonzotta?

- Hát, egy Szomszédok lehet, hogy jól jött volna. Kedves barátom, Baranyi Laci a Família Kft-ben Apózik, anyagilag biztos megtalálta a szerencsésjét... de amilyen kis igényem nekem van, az ne-

kem itt meg van. És ha én felmegyek Pestre a Nemzeti Színházba vagy a Vígszínházba, nekem sokan köszönnék és boldogan megölelnek. A körsátorban egyszer lekéstem az előadás-kezdést, Eszenyi Enikő jött oda: Béla bácsi, miben segíthetek? Tán lehetett volna jobb az életem, de ez van, ezt kell szeretni. És ez így nem rossz. Nincs okom panaszsra. Balassa Tamás